

Dit artikel werd gepubliceerd in De Muntklapper 37, januari-februari-maart 2003, het tijdschrift van het Europees Genootschap voor Munt- en Penningkunde

VAN TULPEN TOT PAUSELIJKE MUNTEN...

Onlangs las ik een interessant artikel in « Cash » (Trends) nummer 36 van september 2002 onder de titel « Uiteenspattende dromen » waarin auteur Danny Reweghs een beeldig stukje geschiedenis opdiept i.v.m. speculatie dat mij onmiddellijk deed denken aan pauselijke munten... Hij had het over de eerste echte speculatie die plaats vond in de Nederlanden aan het begin van de 17de eeuw. Ik citeer graag de auteur: “Tulpen verschenen voor het eerst in de Nederlanden in 1559 en wekten relatief snel de bewondering op van de toenmalige aristocratie. Ze werden dan ook steeds populairder en de invoer uit Constantinopel (het huidige Istanboel, Turkije) nam gestaag toe. Een bloeiende handel dus en dat wekte niet alleen belangstelling van verzamelaars op. Ook wisselagenten kregen de populariteit van de bloemen in de gaten. Al richtten ze zich niet op de tulpen zelf maar op de tulpenbollen. Ze kochten die aan in de overtuiging dat ze die later duurder zouden kunnen verkopen (termijncontracten). Een strategie die vanaf de eerste keer geld opbracht. En de tweede keer zelfs nog meer dan de eerste en de derde keer nog meer dan de tweede... In december 1634 bereikte het contract voor een tulpenbol al de historische grens van 1 florijn... Maar toen begonnen de prijzen exponentieel te stijgen en elke voeling met de realiteit kwijt te spelen...”. De auteur toont verder aan dat in 1637 de prijzen tot 60 florijnen klommen en hij schrijft terecht « Een fortuin voor één tulpenbol ». Het verhaal gaat verder met “Zo gaat het verhaal van een café-uitbater uit Utrecht die zijn zaak verkocht om een contract op drie tulpenbollen te kunnen kopen... Maar toen sloeg de euforie om in paniek. Een aantal bezitters waren tot de conclusie gekomen dat de prijzen irreëel hoog waren geklommen en wilden af van hun tulpenbollen en de omgekeerde domino zette zich in werking. In geen tijd stuikte de prijs van Gouda tulpenbollen als een pudding in elkaar...”. De auteur concludeert dat de gevolgen zo ernstig waren voor Holland dat de mensheid zijn eerste echte crash doorworstelde. Tot daar het artikel.

Van zodra ik dit stukje had gelezen dook het parallellisme op met wat vandaag aan de gang is met de euromunten van het Vaticaan en van San Marino en in mindere mate met die van Monaco. De prijzen van de sets en/of van de samengebrachte circulatiemunten zijn zodanig uit de pan gerezen dat geen zinnig (echte) numismaat nog geïnteresseerd kan zijn. De enige vraag is wanneer komt de crash? Dat hij komt is bijna zeker: diegenen die de schaarste veroorzaken vragen op een bepaald ogenblik om hun (slecht) geïnvesteerde geld en de « euroforie » komt met de voeten terug op de grond, misschien bezaaid met tulpen. Geprikkelde reacties van verkopers en bijval van nerveuze verzamelaars kunnen altijd terecht in het volgende nummer tenzij er eerder wordt gecrasht!

Willy Geets